

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sophiane Gysen

Strona pozwana: Groupe S — Caisse d'Assurances sociales pour indépendants

Pytanie prejudycjalne

Czy [art. 67 ust. 1] rozporządzenia [Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot] ⁽¹⁾ oraz załącznik VII do tego rozporządzenia zatytułowany „Wynagrodzenia [...]”, sekcja 1 Dodatki rodzinne, [...] (które) obejmują:

- a) dodatek na gospodarstwo domowe,
- b) dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu,
- c) dodatek edukacyjny,

mogą lub muszą być uznane za „konwencję międzynarodową z zakresu zabezpieczenia społecznego, obowiązującą w Belgii”, jak zostało to określone w tekście spornych przepisów krajowych?

⁽¹⁾ Dz. U. L 56, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 6 listopada 2006 r. — Varec SA przeciwko Belgii

(Sprawa C-450/06)

(2006/C 326/82)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Varec SA

Strona pozwana: Belgia

Interwenient: Diehl Remscheid GmbH & Co

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane ⁽¹⁾, w związku z art. 15 ust. 2 dyrektywy 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy ⁽²⁾ i w związku z art. 6 dyrektywy 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽³⁾, należy rozumieć w ten sposób, iż organ odpowiedzialny za postępowanie odwoławcze, o którym mowa w tym przepisie, ma obowiązek zagwarantowania poufności i prawa do poszanowania tajemnic handlowych zawartych w aktach sprawy, które zostały mu przedłożone przez uczestników postępowania, w tym również przez instytucję zamawiającą, mając jednocześnie prawo samemu do zapoznawania się i brania pod uwagę tego typu informacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Finanzsenat (Austria) w dniu 6 listopada 2006 r. — Gabriele Walderdorff przeciwko Finanzamt Waldviertel

(Sprawa C-451/06)

(2006/C 326/83)

Język postępowania: niemiecki

Oznaczenie sądu krajowego

Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gabriele Walderdorff

Strona pozwana: Finanzamt Waldviertel

Pytania prejudycjalne

Czy art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej; ujednolicona podstawa wymiaru podatku ⁽¹⁾ (ostatnio zmienionej dyrektywą Rady 2006/69/WE z dnia 24 lipca 2006 r. ⁽²⁾), zwanej dalej „szóstą dyrektywą”, należy interpretować w ten sposób, że odpłatna cesja prawa do wykonywania połowu ryb w formie umowy dzierżawy zawartej na okres 10 lat

1. przez właściciela nieruchomości, na której znajduje się obszar wód, którego dotyczy przyznane uprawnienie,
2. przez właściciela prawa do połowu ryb dotyczącego obszaru wód należącego do majątku publicznego

stanowi „najem lub dzierżawę nieruchomości”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 9 listopada 2006 r. — The Queen on the application of Synthon BV przeciwko Licensing Authority, przy udziale Smithkline Beecham PLC

(Sprawa C-452/06)

(2006/C 326/84)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Powód: Synthon BV

Pozwany: Licensing Authority

Uczestnik postępowania: Smithkline Beecham PLC

Pytania prejudycjalne

1. W sytuacji, gdy:

— państwo członkowskie (zwane dalej „zainteresowanym państwem członkowskim”) otrzymuje wniosek, na podstawie art. 28 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”), o uznanie na jego terytorium przyznanego przez inne państwo członkowskie (zwane dalej

„państwem członkowskim odniesienia”) pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego (zwanego dalej „produktem”);

- pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało udzielone przez państwo członkowskie odniesienia zgodnie z procedurą uproszczoną przewidzianą w art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt iii) dyrektywy na tej podstawie, że produkt jest zasadniczo podobny do innego produktu leczniczego, który został już wprowadzony do obrotu na terenie UE i był przedmiotem tego obrotu przez wymagany okres (zwanego dalej „produktem odniesienia”);
- zainteresowane państwo członkowskie przeprowadza procedurę zatwierdzenia wniosku, w trakcie której sprawdza czy wniosek zawiera dane i dokumenty wymagane zgodnie z art. 8, art. 10 ust. 1 lit. a) ppkt iii) oraz art. 28 dyrektywy, w tym czy przedstawione dane są zgodne z podstawą prawną, w oparciu o którą złożony został wniosek;

a) czy jest zgodne z dyrektywą, a w szczególności z jej art. 28, aby zainteresowane państwo członkowskie dokonywało sprawdzenia czy produkt jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia (bez przeprowadzenia jakiegokolwiek oceny merytorycznej), odmawiało uwzględnienia i rozpatrzenia wniosku oraz odmawiało uznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia, na tej podstawie, że w jego ocenie produkt nie jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia? lub

b) czy zainteresowane państwo członkowskie jest zobowiązane do uznania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w terminie 90 dni od otrzymania wniosku i sprawozdania oceniającego, zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy, o ile zainteresowane państwo członkowskie nie odwoła się do procedury przewidzianej w art. 29 — 34 dyrektywy (która znajduje zastosowanie gdy są podstawy do przypuszczenia, że pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu może stwarzać zagrożenie dla zdrowia publicznego w rozumieniu art. 29 dyrektywy)?

2. Jeżeli odpowiedź na pytanie 1 a) będzie przecząca, a odpowiedź na pytanie 1 b) będzie twierdząca — w sytuacji, gdy zainteresowane państwo członkowskie odrzuci wniosek na etapie jego zatwierdzenia na tej podstawie, że produkt nie jest zasadniczo podobny do produktu odniesienia, przez co nie uzna pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia lub nie odwoła się do procedury przewidzianej w art. 29 — 34 dyrektywy, czy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w okolicznościach wskazanych powyżej stanowi wyczerpanie znamion naruszenia prawa wspólnotowego w rozumieniu drugiej przesłanki sformułowanej w wyroku wydanym w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/98 Brasserie du Pêcheur i Facto-rame? Tytułem pytania ewentualnego — jakie czynniki powinny być wzięte pod uwagę przez sąd krajowy, gdy chodzi o ustalenie czy taki brak uznania stanowi wyczerpanie znamion naruszenia?